

L 23 en dansk entypeklasse ? skrevet december 1988 i L23NYT..

På baggrund af nye vedtagne regler for godkendelse af nationale entypeklasser for kølbåde, har spørgsmålet været rejst og debatteret i klubbens bestyrelse, nemlig om vi skulle søge godkendelse som entypeklasse.

For at kunne tage stilling til ovenstående spørgsmål, kunne det være fornuftigt at se på, hvorledes de nuværende klasser er opdelt, opstået, og hvilken betydning en godkendelse vil have på vores klasse.

Den historiske baggrund startede for alvor i begyndelsen af dette århundrede, hvor et stigende antal sejlere søgte regler, hvorefter man kunne kapsejle på lige vilkår.

De første tiltag samlede sig om såkaldte konstruktionsklasser, hvor de fælles regler afsatte nogle rammer, som bådene skulle holde sig indenfor. Et eksempel på sådanne ser vi i 1926, hvor man vedtager regler for 20, 26, 30, 38, 45 og 55 m² spidsgatter. Andre tiltag som R-reglen og meterbådene var forsøgt på at gøre kapsejls på lige vilkår muligt; men disse er i dag af mindre betydning.

Ud af et ihærdigt arbejde med disse regler, opstod et ønske om at kapsejle i identiske både. Entypetanken var derfor en realitet, for gennem disse regler, sikrede man sig helt ens både selvom disse var bygget på forskellige værfter, ja endog hvis bådene blev bygget af privatpersoner.

Kontrollen med disse både bestod i at man under bygningen løbende kontrollerede bestemte emner båden bestod af i relation til udførlige arbejdstegninger og klasseregler.

Efterhånden opstod således en række entypeklasser på nationalt plan. I Danmark godkendtes Juniorbåden også kaldet KDY 15 m² og senere 606, IF, Knarren og først i det senere årti 101. Behovet for et samarbejde på tværs af landegrænserne gjorde at man på

Skandinavisk plan godkendte Nordisk Folkebåd som Skandinavisk entypeklasse og for mere verdensomspændende klasser opstår begrebet internationale entypeklasser, hvorunder vi i dag regner Drage, H—båd, Soling og Yngling.

Det bemærkelsesværdige er herefter, at man med de moderne byggemetoder, som opstår i forbindelse med af glasfiberbåde, ikke fortsætter at godkende bådene efter de daværende regler for entypeklasser, eller gør forsøg på at tilpasse disse regler; men at man indfører et nyt begreb kaldet standardklasser. Et regelsæt hvorefter disse nymodens bådtyper nu blev godkendt som klassebåde.

På baggrund af ovenstående, har man i de sidste år arbejdet på at ændre reglerne for entypeklasserne, således at disse imødekommer kravene til moderne produktionsformer; men samtidig definere entypebegrebet til at omhandle klasser, med en stor udbredelse, og ikke mindst ved, at disse skal have et rimeligt sportsligt aktivitetsniveau.

Resultatet er i dag nogle regler, som umiddelbart gør det muligt, uden større arbejde end at klasserne må fremskaffe behørig dokumentation, at blive godkendt som entypeklasse.

Således vil en række klasser komme på tale som f.eks. 806, BB 10 m, Luffe 37, Spækhugger, X-79, X-99; men ikke mindst L 23, som i denne sammenhæng er godt placeret.

Det er ligeledes bestemt gennem de nye regler, at hvis man ønsker at søge om officielt DM, skal man være entypeklasse, medens man som standardklasse fremover "kun" kan søge om at sejle DS klasse mesterskab.

Det er bestyrelsens opfattelse, at man gennem en godkendelse som entypeklasse kan fastholde vores gode ry blandt klassebåde, og hvis det ønskes skabe mulighed for at søge DM. Ved at udnytte disse muligheder, vil vi fremover stå godt rustet. Sidstnævnte, er ikke mindst aktuelt i disse sparetider, hvor enhver forbedring omkring klassen i sidste ende kan være en fordel for den enkelte bådejer.

Det er bestyrelsens hensigt at fremlægge forslag på den kommende generalforsamling om, at vi skal ansøge om godkendelse som entypeklasse. Idet en ansøgning ikke kræver sejlernes medvirken; men klares af bestyrelsen, bør vi tilkendegive vores sympati for forslaget på den kommende generalforsamling.

Hans Jørgensen, D 140.